

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615200188
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1615200188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V., reg. č. 572 79 667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, proti žalovanému : W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, B., o zaplatenie sumy 1.673,71 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietal.

Žalovanému súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 13.01.2015 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.673,71 Eur spolu s vyčísleným ročným úrokom z omeškania vo výške 81,71 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo žalovanej sumy od 19.12.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.05.2003 uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorou sa zaviazal poskytnúť úverový rámec vo výške 1.600,- Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splatiť poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v úverovej zmluve. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej dobe nevrátil. Dňa 29.04.2014 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy 1.725,03 Eur. Ku dňu podania žaloby dlh žalovaného predstavuje sumu 1.673,71 Eur.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Žalovaný sa na pojednávanie dostavil. Vo svojej výpovedi ako strana sporu uviedol, že podpísal v minulosti so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s., úverovú zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty. V minulosti aj riadne pláčil úver poskytnutý na základe uzavretej zmluvy, avšak mal finančné problémy, prišiel o prácu a nemal prostriedky na splácanie revolvingového úveru. Žalovaný tiež uviedol, že nerozumie položke ktorú od neho žiada žalobca a to vo výške 206,08 Eur označená ako úrok za hotovostné transakcie a tiež nerozumie položkám poplatkov za výpis z účtu vo výške 7,45 Eur a úrok vo výške 1,08Eur. Žalovaný nenavrhol žiadne ďalšie dokazovanie v konaní.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvou zo dňa 16.05.2003, Úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k úhrade dlhu zo dňa 29.04.2014, poštovým podacím hárkom, výpisom z úverového účtu, splátkovým kalendárom, zistil tento skutkový a právny stav.

5. Žalobca a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 16.05.2003 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom 20.000,- Sk (663,88 Eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných splátkach vo výške 800,- Sk (26,55 Eur) mesačne. V zmluve nebol uvedený termín splatnosti jednotlivých splátok, konečná splatnosť úveru, rozčlenenie splátok na splátky istiny, úrokov, nebola uvedená RPMN.

6. Súd z obsahu spisu nezistil, že by žalovaný žiadal o zmenu výšky úverového rámca. Žalobca v žalobe síce uvádza, že dohodnutý úverový rámec bol vo výške 1.600,-, avšak túto skutočnosť nepreukázal. Súd listom zo dňa 09.03.2017 vyzval právnu zástupkyňu žalobcu, aby v prípade konania na OS Malacky pod sp. zn. 5C/17/2015 špecifikovala sumu 1.459,10 Eur ako istinu, sumu 1,08 Eur ako úrok, sumu 206,08 Eur ako úrok a ďalšie jednotlivé položky a úroky - z akej sumy sú počítané a za aké obdobie a v akej výške. Právna zástupkyňa žalobcu túto výzvu riadne prevzala, avšak nevyjadрила sa k nej.

7. Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok žalobcu (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

8. Podľa Hlavy 3 § 2 Úverových podmienok, RÚ je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty (ďalej iba ÚK) do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak nie je v ÚZ stanovené inak. Úverová karta má funkciu identifikačnú a platobnú. Platobná funkcia umožňuje previesť čerpanie elektronickou cestou prostredníctvom siete Europay/MasterCard. Identifikačná funkcia umožňuje previesť čerpanie prostredníctvom predávajúcich spoločností.

9. Podľa Hlavy 7 § 1 ÚP, úver je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ, pričom prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny (ďalej iba splátka). Výška splátky slúžiaca k splateniu úverovej istiny a príslušenstva môže byť odlišná od výšky pravidelnej splátky. V prípade ďalšieho čerpania RÚ zo strany klienta sa zvyšuje výška príslušenstva obsiahnutá v splátke. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa klientovi automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní RÚ. Úver je klient povinný splácať do úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Týmto nezaniká právo klienta na uskutočnenie ďalšieho čerpania. Klientov záväzok k hradeniu úrokov z poskytovaného úveru voči spoločnosti vzniká okamihom, kedy sa transakcia prejaví na úverovom účte klienta.

10. Podľa Hlavy 7 § 7 ÚP, klient, s ktorým bola uzatvorená zmluva o RÚ, je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom poplatkov a podmien (ďalej iba sadzobník) spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. Klient potvrdzuje, že pri podpise ÚZ bol oboznámený s platným sadzobníkom.

11. Podľa Hlavy 7 § 10 ÚP, klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková sadzba je stanovená ako súčet základnej úrokovej sadzby a odchýlky uvedenej na prednej strane tejto listiny. Základná úroková sadza pre účely výpočtu je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov.

12. Ako vyplýva z Hlavy 9 § 2 písm. a) ÚP, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

13. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.04.2014 bol žalovaný vyzvaný na splatenie celého úveru vo výške 1.725,03 Eur do 15 dní od odoslania výzvy. Výzva bola žalovanému odoslaná dňa 11.11.2014.

14. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný prostredníctvom platieb kartou a výberom z bankomatov v období od 04.06.2003 do 29.04.2014 (zosplatnenie úveru) čerpal úver v celkovej výške 2.784,45 Eur, pričom splátkami uhradil celkovo sumu 2.444,39 Eur. Úhrady žalovaného žalobca započítal nasledovne: sumu 1.192,58 Eur na istinu, sumu 389,55 Eur na úrok za hotovostné transakcie, sumu 629,66 Eur úrok, sumu 114,11 Eur na poplatok za výber z bankomatu, sumu 118,36 Eur na poplatok za výpis z účtu, sumu 0,14 Eur na opravné úroky. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad predstavoval dlh žalovaného 1.755,42 Eur, žalobou si uplatnil zaplatenie sumy 1.673,71 Eur s príslušenstvom.

15. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

19. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

20. Ustanovenia Občianskeho zákonníka, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

21. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

22. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

23. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

24. Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

25. Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

26. Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

27. Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

28. Podľa § 2 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“),

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou.

29. Podľa § 4 ods. 2 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- f) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- g) meno a adresu spotrebiteľa,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- i) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

j) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

30. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

32. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

33. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

34. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

35. Súd mal teda za preukázané, že dňa 16.05.2003 uzatvorili právny žalobca a žalovaný zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec 663,88 Eur. Napriek tomu, že žalobca v žalobe tvrdí, že úverový rám bol dohodnutý v sume 1.600,- Eur túto skutočnosť žalobca ničím nepreukázal. Žalovanému vznikol záväzok riadne a včas splácať poskytnutý úver. Žalovaný prostredníctvom kreditnej karty vyčerpal sumu 2.784,45 Eur a v prospech žalobcu uhradila sumu 2.444,39 Eur. V konaní tiež nebolo sporné, že žalobca žalovaného vyzval na splatenie celého úveru jednorázovo.

36. Uzavretá úverová zmluva je tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o sume, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), (§ 4 ods. 2 písm. a), g) zákona).

37. V prejednávanej veci zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje údaj o počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a RPMN. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia termínov splátok istiny, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Zmluva tak neobsahuje povinnú náležitosť v zmysle § 4 ods. 2. písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako v zmluve nie je uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu v podobe revolvingového úveru, na napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť.

38. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnávanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN.

39. Neuvedenie RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch má za dôsledok, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

40. Žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 2.444,39 Eur, pričom čerpal sumu 2.784,45 Eur, avšak bez právneho dôvodu, keďže dohodnutý úverový rámec bol v pôvodne dohodnutej výške 663,88 Eur (20. 000,- SK) ak k zmene týchto dohodnutých podmienok nedošlo. Nakoľko súd dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, preto uplatnený nárok zo strany žalobcu považoval za nedôvodný a žalobu v celom rozsahu zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V prejednávanej veci bol plne úspešný žalovaný a vzniklo mu právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).